



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз ОК 9/2015**  
**25.03.2015. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Миодрага Салаиа и др, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Салаиа, адвоката Д.М., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 31/14 од 22.01.2015. године и Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 31/14 – Кв ПО1 57/15 од 04.02.2015. године, у седници већа одржаној 25.03.2015. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Салаиа, адвоката Д.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 31/14 од 22.01.2015. године и Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 31/14 – Кв ПО1 57/15 од 04.02.2015. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 31/14 од 22.01.2015. године и то: ставом првим изреке решења против окривљених Мирослава Богићевића, Миодрага Салаиа, а на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП је продужен притвор који ће им по наведеном решењу трајати најдуже 30 дана и има им се рачунати од 22.01.2015. године до 21.02.2015. године; ставом другим изреке решења према окривљеној Оливери Ђорђевић укинут је притвор који јој је одређен решењем судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Кпп ПО1 31/14 од 25.11.2014. године и одређено је да се иста има одмах пустити на слободу; ставом трећим изреке решења одбијен је као неоснован предлог Тужилаштва за организовани криминал за продужење притвора против окривљене Оливере Ђорђевић као неоснован; ставом четвртим изреке одбијени су као неосновани предлози за укидање притвора и одређивање блаже мере према окривљеном Мирославу Богићевићу, а које предлоге су поднели браниоци окривљеног Мирослава Богићевића, адвокат Д.Н. и адвокат Љ.Б.Р.; ставом петим изреке решења одбијен је као неоснован предлог за замену мере притвора мером јемства према окривљеном Миодрагу Салаиау, а који предлог је поднео бранилац окривљеног адвокат Д.М.

Решењем Вишег суда у Београду – Посебног одељења Кпп ПО1 31/14 – Кв ПО1 57/15 од 04.02.2015. године одбијене су као неосноване жалбе Тужилаштва за организовани криминал, браниоца окривљеног Мирослава Богићевића, адвоката Б.П., адвоката Д.Н., адвоката Г.П. и браниоца окривљеног Миодрага Салаиа, адвоката Д.М., изјављене против решења судије за претходни поступак Посебног одељења Вишег суда у Београду Кпп ПО1 31/14 од 22.01.2015. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Миодрага Салаиа, адвокат Д.М. због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења или их преиначи тако што ће укинути притвор према окривљеном Миодрагу Салаиу и заменити га неком од предложених блажих мера.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу у смислу члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа одржаној у смислу члана 488. став 2. ЗКП без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног Миодрага Салаиа, размотрио списе предмета, па је нашао:

Бранилац окривљеног Миодрага Салаиа у захтеву за заштиту законитости најпре наводи да је првостепени суд у побијаном решењу повредио претпоставку невиности, јер као разлог за одређивање притвора на основу члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП наводи да је окривљени Миодраг Салаи у „блиској вези“ са првоокривљеним Мирославом Богићевићем и да они имају „одлучујућу улогу у извршењу кривичног дела и прибављању велике имовинске користи за Концерн Ф. МБ у власништву Мирослава Богићевића“, те да би део те користи могао бити искоришћен за бекство и скривање окривљеног Миодрага Салаиа, због чега је по оцени браниоца побијано првостепено решење донето не само противно одредбама ЗКП већ и Устава Републике Србије.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљеног Миодрага Салаиа указује да је побијаним првостепеним решењем, у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, повређено људско право окривљеног Миодрага Салаиа зајемчено чланом 34. Устава Републике Србије, а којим чланом се јемчи правна сигурност у казненом праву и којим је између осталог прописано да се свако сматра невиним за кривично дело док се његова кривица не утврди правноснажном одлуком суда. Међутим, како бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном повређено и ускраћено људско право и слобода зајемчени чланом 34. Устава, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Миодрага Салаиа у овом делу одбачен у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, јер нема законом прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да у побијаним решењима, приликом одлучивања о притвору, нису дате ни образложене одлучне чињенице, односно да никаквим доказима није аргументована наводна блиска веза окривљених Салаиа и Богићевића, нити је објашњено шта се под таквом везом подразумева, као ни каква је и у чему се састоји одлучујућа улога у извршењу кривичног дела, те да чињенице које се наводе у првостепеном решењу,

а да је окривљени Миодраг Салаи затечен на аеродрому у намери да напусти Републику Србију су неспорне и саме за себе не могу представљати основ за притвор, већ је суд, требало да сагледа и друге чињенице као што су лични живот, статус окривљеног и његове имовинске прилике, а приликом одлучивања о притвору према окривљеном Миодрагу Салаиу. Поред тога, бранилац окривљеног у захтеву истиче и то да је окривљени Миодраг Салаи скоро годину дана имао сазнања да је његов рад предмет провере од стране тужилаштва и полиције, па да је код њега постојала било каква намера да покуша да избегне кривични поступак он је могао да искористи свако своје пословно путовање у иностранство и да се не врати у Србију, па суд није ни покушао да образложи које су то нове околности које би навеле окривљеног да овог пута (24.11.2014. године када је затечен на аеродрому у намери да напусти Републику Србију) не поступи на исти начин и не врати се у Београд. Изнетим наводима, бранилац окривљеног Миодрага Салаиа, по оцени овог суда, у суштини оспорава утврђено чињенично стање, односно чињеничне закључке нижестепених судова у погледу основа за одређивање притвора према окривљеном Миодрагу Салаиу прописаног у члану 211. став 1. тачка 1) ЗКП, односно закључак суда да све околности на страни окривљеног Миодрага Салаиа, а које су детаљно наведене у оспореном првостепеном решењу, у међусобној вези указују да би се окривљени Миодраг Салаи уколико би остао на слободи могао крити и дати у бекство.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно ограничењу његових права, правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној одлуци, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Миодрага Салаиа у овом делу одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења, а на основу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП у делу у којем је захтев браниоца окривљеног Миодрага Салаиа одбацио јер нема законом прописан садржај и на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник**  
**Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Јанко Лазаревић,с.р.**

